

ת"פ (תל אביב) 50372-03-23 - מדינת ישראל נ' Amen Mibrahatom

ת"פ (תל-אביב-יפו) 50372-03-23 - מדינת ישראל נ' Amen Mibrahatom מחוזי תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 50372-03-23
מדינת ישראל

נגד

Amen Mibrahatom

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו
[13.11.2024]

כבוד השופט עמית ציון קאפח

ע"י ב"כ עו"ד נועה בר

ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן ניסן

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות: חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"), איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וחבלה ברכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. עיקרי הדברים כפי שנקבעו בהכרעת הדין

הנאשם התגורר בדירה יחד עם שני שותפים ובהם המתלון. בבוא הנאשם לדירה, בתום יום עבודה, הוא הבחין שנעלם לו סכום כסף בסך 7,500 ₪. הנאשם חשד במתלון כי גנב את כספו ודרש ממנו להחזיר את הכסף. משהכחיש המתלון את הדבר היכה אותו הנאשם בפניו במכת אגרוף ודחף אותו. המתלון נמלט מהנאשם, נכנס לחדרו של השותף האחר וסגר את הדלת. הנאשם נטל סכין בעלת אורך להב של כ-15 ס"מ ואיים על המתלון באופן שהוא מחדיר את הסכין לתוך הדלת. הנאשם פתח את הדלת בבעיטה עד שנפתחה והמתלון נסוג לאחור לכיוון המרפסת. הנאשם הגיע למרפסת, הרים את המתלון והשליך אותו מהמרפסת בכוונה לגרום לו חבלה חמורה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון החבלות הבאות: שבר מרוסק עם דחיסה ופרגמטציה של הקלקנאוס הימני (עקב כף הרגל); קו שבר אלכסוני אחורי מערב את המשטח הטיביו קלנקאי השמאלי; קו שבר לאורך הפיבולה הדיסטלי השמאלי (שוק); שבר עם תזוזה הקלקנאוס השמאלי (עקב כף הרגל) שבר בקוניפורם מידאלי שמאלי (עצם הבוהן).

בנוסף, כתוצאה מהחדרת הסכין לדלת, נגרם חור בדלת החדר.

3. ראיות לעונש

מטעם ההגנה הוגש מכתב המלצה של מעסיקו של הנאשם. מהמכתב עולה, כי הנאשם עובד מזה מספר חודשים כטבח במסגרת מסעדה ובמהלך עבודתו הוא מפגין אמינות, יושר ומסירות בכל התחומים, כמו גם ביחסי אנוש מעולים עם צוות העובדים.

4. טיעוני הצדדים לעונש

(א) טיעוני התביעה - בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המדינה על הנסיבות כפי שנקבעו בהכרעת הדין, על הפגיעה בערכים המוגנים ועל הפגיעות הקשות בגופו של המתלונן. התובעת הדגישה כי הנאשם יכול היה להתעשת בשלב מוקדם של האירוע, אולם הוא בחר שלא לעשות כן. לדבריה, רק נס אירע את המתלונן שעה שלא נפגע בצורה קשה יותר.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טענה ב"כ המדינה, כי יש לראות את המעשים כאירוע אחד. לבסוף, עתרה התובעת לקביעת מתחם של 4-7 שנות מאסר, מאסר על-תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן. התובעת חתמה את טיעוניה בכך שלא מתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות מקלות, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

(ב) טיעוני ב"כ הנאשם - בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ הנאשם על ייחודיות הנסיבות בתיק זה, הן בהינתן המעשה והן בהוראת החיקוק מכוחה הורשע הנאשם. ב"כ הנאשם הדגישה, כי גזר הדין במקרה זה, צריך להיות פועל יוצא של הנסיבות ולא של הוראת החיקוק. בדבריה עמדה על הנסיבות הנעדרות תכנון מוקדם, שהות הנאשם בארץ במשך 15 שנים כאשר הוא עובד מבוקר עד ליל למחיתו. סכום הכסף שנגנב עמד על 7,500 ₪, אשר היה כל רכושו של הנאשם. לא בכדי הוא חשד במתלונן, מפני שהמתלונן היה חדש בדירה. אשר לאירוע עצמו, טענה ב"כ הנאשם, כי המתלונן לא הושלך מגובה רב והנאשם אף הסגיר עצמו לידי השוטרים אשר הגיעו אל המקום.

הסנגורית המלומדת הדגישה כי שברים בקרסולים, כפי שאירע למתלונן, אינם מהווים חבלה חמורה, וראיה לכך הינה שהמתלונן לא אושפז. עוד ציינה, כי על נקל ניתן היה להעמיד את הנאשם לדין בעבירה של תקיפה חבלנית, שהעונש המרבי עליה הינו עד 3 שנות מאסר, ובסמכות בית משפט שלום. עוד נטען, כי את העבירה נשוא כתב האישום מאפיין תכנון מוקדם, נסיבה הנעדרת במקרה זה.

כמו כן, ב"כ הנאשם טענה, כי זה חווה חוויה טראומטית מספר חודשים קודם לכן, כאשר הותקף ונשדד על ידי אחרים, אירוע אשר השפיע על תגובותיו במקרה זה.

ב"כ הנאשם חתמה את טיעוניה באבחנה בין שימוש בכלי משחית למיניהם, דבר המחייב קביעת מתחם של מספר שנות מאסר, לבין אירוע ספונטני ללא שימוש בנשק כלשהו, בגדרו ניתן לקבוע מתחם של מספר חודשי מאסר. משכך, עתרה לקביעת מתחם שבין מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת גם בהינתן תקופת מעצר ממושכת בת 5.5 חודשים לערך.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה.

בדברו לעונש, ציין הנאשם, כי התנהגותו באירוע זה אינה מאפיינת אותו, וכי לא שלט בעצביו. הנאשם הביע צער על המקרה וביקש להקל בעונשו.

5. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כאמור לעיל, הנסיבות מפורטות בהכרעת הדין. עולה מן הנסיבות כי האירוע לא היה מתוכנן. הנאשם שהינו פליט אריתראי בארץ, הבחין בכך שכל כספו נעלם. אכן, מדובר בסכום "רק" של 7,500 ₪, אולם אין דין סכום זה למי שאין לו רכוש כלשהו, כדין סכום זה למי שהפרוטה מצויה בכיסו. חרף זאת, אין להסכים עם תגובת הנאשם ותוצאתה הקשה, אולם אין גם להתעלם מכך שעולמו של הנאשם חרב עליו משהבחין כי כל רכושו עלי אדמות נעלם. על הצדדים מקובלת הגישה כי הנאשם פעל בעידנא דריתחא, ללא שיקול דעת, כאשר הוא מפנה את כעסו כלפי הדייר החדש בדירה.

המתלונן נחבל קשות בכפות רגליו. ב"כ הנאשם שבה וטענה, כי השלכת המתלונן מהמרפסת לא הייתה מגובה רב, אולם טיעון זה נדחה על ידי בסעיף 3-ו להכרעת הדין, שם נקבע, כי ההשלכה הייתה מגובה רב יחסית כפי שהדברים עולים בבירור מעדותו של השותף השלישי אשר נמלט אף הוא מהנאשם, אך נמנע מלקפוץ ישירות אל הקרקע, אלא נאחז במדרגת ביניים והסביר זאת: "זה רחוק כזה, זה גבוה". הגובה אף בא לידי ביטוי ברור בתמונה ת-1. יש גם לציין, כי הנזק אף יכול היה להיות חמור יותר, לו הייתה חולפת מכונית אותה שעה בכביש אליו הושלך המתלונן, או שהוא היה נופל על חלק אחר בגופו.

6. הערכים החברתיים שנפגעו הינם שלמות הגוף ושמירה על החיים. על פי פסיקת בית המשפט העליון, יש מקום ליתן ביטוי לשיקולי הרתעה והגנה על הציבור, ובכלל זה העברת מסר ברור בדבר הצורך בענישה מחמירה. ראו לעניין זה: ע"פ 8855/12 אלזידאה נ' מדינת ישראל (14.12.2013).

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי קיים מנעד רחב של ענישה, הכל תלוי נסיבות. כל פסקי הדין אשר יובאו להלן מתייחסים לאותה הוראת חיקוק בה הורשע הנאשם (סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין). (א) ת"פ 54997-10-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' פלוני: הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם הגיע עם רכבו למקום שבו שהה המתלונן והחל לנסוע לעברו, פגע בו עם חזית הרכב בכוונה לגרום לו לחבלה. המתלונן הועף באוויר כתוצאה מהפגיעה, נחת על שמשות הרכב ונפל ארצה. למתלונן נגרמו דימומים במוח, שבר מרוסק בעצם השכם משמאל, שבר מרוסק בצלע שמאל, שברים בחלק האחורי של הצלעות, שבר בערובת העין וקרע בטחול. המתלונן אושפז, בעודו מורדם ומונשם. הנאשם נעדר עבר פלילי. מתחם הענישה שנקבע: 4-8 שנות מאסר בפועל.

גזר הדין: 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פיצוי בסך 25,000 ₪. יצוין, כי הנאשם היה עצור כחודש ימים תקופה שלא נוכחה מתקופת המאסר שנגזר עליו.

(ב) ת"פ 54435-08-15 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' סאמי: הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם שלף סכין ודקר את שכנו בפלג גופו העליון, בבית החזה השמאלי, לאור סכסוך בין הילדים של השניים. למתלונן נגרם חתך רוחבי בבית החזה השמאלי, באורך של 15-20 ס"מ, בעומק שהגיע עד לצלעות. המתלונן היה מאושפז ונותח בהרדמה כללית. הנאשם טען שהמתלונן התגרה בו ובמשפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי, מדובר באירוע חד פעמי ודקירה אחת.

מתחם הענישה: בין 6 חודשי מאסר בפועל, ל-5 שנות מאסר בפועל. גזר הדין: 9 חודשי מאסר בפועל (בניכוי חודש מעצר), 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

(ג) ת"פ 68789-07-19 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' ג'עפרה: הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם ועוד שניים תקפו את המתלונן באמצעות אלות ברזל, מפתח ברגים ופטיש. גרמו לו שברים ברגל ובאצבעות היד, וחתכים בראשו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, מדובר באירוע חד פעמי, נלקחו בחשבון נסיבות של "סולחה" ובעיות בריאותיות.

מתחם הענישה: בין 8 חודשי מאסר, לרבות עבודות שירות, לבין 28 חודשי מאסר בפועל.
גזר הדין: 8 חודשי מאסר בפועל לא בעבודות שירות (בניכוי חודש מעצר), 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. מדובר בסכסוך משפחתי.

(ד) ת"פ 19883-07-12 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' ג'ראבלי: הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם ואחיו של המתלונן רבו על חניה. הנאשם הגיע עם גרזן והניף אותו לעבר ראשו של המתלונן. המתלונן הרים את ידו על מנת להגן על ראשו ולכן נגרם לו חתך של 6 ס"מ בידו, קרע בגידים ובעצב. המתלונן עבר ניתוחים לתיקון גידים ועצב. נקבע בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כי הנזק יכול היה להיות חמור בהרבה, לו הגרזן היה פוגע בראשו של המתלונן. לנאשם עבר פלילי - עבירות של חבלה כשהעברין מזוין וגרימת חבלה חמורה, וכן עבירה של החזקת סכין.

מתחם הענישה: 3-7 שנות מאסר.

גזר הדין: 36 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי של 25,000 ₪.

(ה) ת"פ 49057-06-21 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' סדר (להלן - "ענין סדר"): הורשע בעבירות של סיוע להשגת גבול (ניסיון פריצה לבית מגורים), חבלה בכוונה מחמירה וחבלה במזיד ברכב. הנאשם ברח משוט, פגע עם רכבו בשתי שוטורות, שנגרמו להן כאבי גב, ובשתי ניידות משטרה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

מתחם הענישה: 20-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

גזר הדין: 20 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 חודשים. עולה מלשון גזר הדין, כי הנאשם היה עצור עד תום ההליכים. מפרוטוקול הטיעונים לעונש עולה, כי הנאשם היה עצור כ-18 חודשים עד למועד גזר הדין וכי בחר מרצונו שלא לטעון לחלופת מעצר על מנת להפנים את הפסול שבמעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם: גזר הדין הקרוב לעניינו, בשינויים המחויבים (עבירת רכוש ומרדף) הינו עניינו של סדר. עוד נלמד מחלק מגזרי הדין המפורטים לעיל, כי בנסיבות חמורות בהרבה, ובכלל זה תכנון מוקדם ותוצאות קשות, נגזרו עונשים של חודשי מאסר הנמוכים משנת מאסר בפועל.

אני קובע אפוא כי מתחם הענישה ינוע בין מאסר בדרך של עבודות שירות ועד שנתיים מאסר בפועל.
8. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

- (א) עונש מאסר בפועל יפגע בנאשם פגיעה העולה על מאסר לאזרח ותושב במדינת ישראל. אין לנאשם מעטפת משפחתית בארץ, פרט לאחותו. הנאשם, כזכור, הינו פליט השוהה בישראל כדין.
- (ב) הנאשם היה עצור תקופה ממושכת ובתקופה זו נפגעה פרנסתו.
- (ג) הנאשם לא נטל אחריות. ברי, שאין להיפרע ממנו על כך, אולם הוא אינו זכאי להקלה הכרוכה בנטילת אחריות. בדבריו לעונש נטל הנאשם אחריות במובן מסוים, בשעה שהביע צער על המקרה ועל תוצאותיו והסביר זאת ברוגז שתקף אותו משהוברר לו כי רכושו עלי אדמות נעלם.
- (ד) הנאשם במשך כל שהותו בתחום מדינת ישראל, תקופה של 15 שנים, לא היה מעורב בפלילים.
- (ה) הנאשם היה עצור תקופה ממושכת. התנאים שהינם מנת חלקו של עצור אינם דומים לתנאים בהם שרוי אסיר מן המניין.
9. אני מעמיד אפוא את עונשו של הנאשם במחצית מתחם העונש ההולם.
10. הנאשם היה עצור מיום 17.3.2023 ועד יום 5.9.2023. ברי, כי יש להביא בחשבון תקופה זו לעניין העונש.
11. אשר על כן ובהינתן כל הנסיבות, לרבות תקופת מעצר בת 5.5 חודשים לערך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) 9 חודשי מאסר בפועל.
- (ב) אני גוזר על הנאשם 7 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות כנגד הגוף בתוך 3 שנים מהיום.
- (ג) הנאשם יפצה את קורבן העבירה, על פי פרטים שימסרו על ידי הפרקליטות, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.2025.
- דוחה להמשך דיון לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בדבר התאמת הנאשם לביצוע עבודות שירות ליום 4.12.24 שעה 08:30.
- העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.
- ניתן ליצור קשר עם הנאשם בטלפון ****-***** או באמצעות באת כוחו עו"ד פינקלמן בפקס **-*****-****, נייד ****-*****.
- ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ה, 13 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.